

tribuna

LIST ZVEZE ŠTUDENTOV LJUBLJANSKE UNIVERZE

UREĐUJE UREDNIŠKI ODBOR: STANE ČEHOVIN, DRAGO ČOP, MARJAN KOPECKY, NIKO LEHRMAN, BOŽO LEVEC, NIKO TIGAR, JOŽE ZNIDARSIČ IN ALOJZ ŽUZEK. ODGOVORNI IN GLAVNI UREDNIK STANE ČEHOVIN, UREDNIŠTVO IN UPRAVA LJUBLJANA, POLJANSKA 6, TELEFON 50-132. TEROČI RACUN 600-70/8-867. ROČNIPISOV NE VRACAMO, LETNA NAROČNINA 200 DIN. TISKA CASOPISNO PODJETJE "DELO".

LETO X. ŠTEV. 6-7
LJUBLJANA
13. APRILA 1960

VI. konferenca jugoslovanskega študentskega tiska

SKUPNE INICIATIVE

Poročali smo že, da je bila v Novem Sadu od 21. do 23. marca 1960 VI. konferenca jugoslovanskega študentskega tiska, katerega so se udeležili predstavniki vseh šestih jugoslovanskih študentskih listov. Glavni delovni temi konference sta bili možnosti za sodelovanje in enotno podobo vseh študentskih listov ter njihov družbeno-politični pomen na univerzah.

Vodni referat O skupnih iniciativah jugoslovanskih študentskih listov je pripravila redakcija novosadskega Indexa. Referat in diskusija, ki je sledila, sta pokazala na velike možnosti za medsebojno sodelovanje in izmenjavanje izkušenj, ki bi moralo potekati kontinuirano preko vsega leta. Potreba po sodelovanju izhaja popolnoma spontano iz same vsebine dela študentskih listov, ki imajo nalogo spremljati in usmerjati z vrsto problemskih člankov dogajanja na naših univerzah.

Posebno v današnjem času, ko poteka na vseh univerzah veliki enotni proces reformiranja visokošolskega študija, se odgovornost študentskih listov do teh dogajanj še poveča. Povsod se srečujemo z enakimi problemi ob konkretnem delu pri reformi univerzitetnega študija, ob delovanju organov družbenega upravljanja, ob inverziji študija, ob ideološko-politični, kulturno umetniški in telesni vzgoji študentov in podobnem. Ravno v tem vsebinskem delu vseh listov se odpirajo široke možnosti za sodelovanje ob formiranju enotnih pogledov na to bogato problematiko vseh naših univerz in vzemanju naprednih, sodobnih stališč listov do nje.

V diskusiji se je izkristalizirala tudi vrsta konkretnih možnosti za čim tesnejše sodelovanje. Med univerzitetnimi rubrikami naj bo neprekinjeno zamenjavanje problem-

skih člankov o ideološko-političnem delu, o reformi univerzitetnega študija in aktivnosti v študentski organizaciji.

Vsi jugoslovanski študentski listi bodo v bližnji prihodnosti pripravili tudi nekaj skupnih akcij. Tako bodo zbrali podatke o stanju na vseh naših univerzah in podali neko enotno podobo visokega šolstva pri nas. Izvredli bodo tudi enotno anketo o podobi in profilu jugoslovanskega študenta s tem, da bodo anketirali okrog 5000 študentov vseh jugoslovanskih univerzitetnih mest. Kulturne rubrike bodo občasno zamenjavale literarne panorame posameznih univerz, informativne zapise o najvažnejših kulturnih in umetniških pojavih širšega pomena in študije o posameznih, načelnih vprašanjih.

V počitnicah bodo izdali enoten študentski list s sodelovanjem vseh uredništev, ki bo odraz delovanja študentov v počitnicah (delovne akcije, seminarji itd.). Za pravilnejšo in uspešnejšo kadrovske politike posameznih listov bodo poskušali pripraviti enoten seminar za mlade sodelavce študentskih listov.

Tako sodelovanje, ki bo odraz vsebinskega dela posameznih listov, bo lahko mnogo prispevalo k utrjevanju vloge in pomena, ki ga študentski tisk vedno bolj dobiva.

Ostali koreferati — Vloga študentskega tiska v današ-

njem trenutku reforme univerzitetnega študija (Študentski list, Zagreb), Sodelavski in uredniški kader v študentskem tisku (Študentski zbor, Skopje), Ankete v študentskem tisku (Student, Beograd), Sodelovanje profesorjev v študentskem tisku (Index, Novi Sad), O nekaterih problemih kulturno-umetniške vzgoje študentov v zvezi s kulturnimi rubrikami študentskih listov (Tribuna, Ljubljana, Kulturne rubrike študentskih listov (Naši dnevi, Sarajevo) — in razprava ob njih so poskušali oblikovati in pretehtati fiziognomijo ter koncept študentskih listov in njihovih posameznih rubrik.

Predvsem se je izoblikovalo mnenje, da študentski tisk ne sme biti samo informator in registrator posameznih dogodkov (sestankov, predavanj in podobno), pač pa aktiven usmerjevalec in studiozen spremljevalec kompleksnega dogajanja na univerzi, ki je del družbenega življenja naše celotne skupnosti. Treba je problemsko in detajlno spremljati predvsem reformo univerzitetnega študija in ga tretirati kot veliki družbeni proces, ki je odraz vsega našega političnega in gospodarskega razvoja. Študentski tisk lahko in tudi mora mnogo vplivati na študentsko javno mnenje in na njihov odnos do raznih dogajanj in pojavov, ki se v hitrem tempu našega razvoja nenehno pojavljajo pred njimi. Študentski list se tudi ne sme izolirati področij splošnega družbenega življenja, s katerim so študentje in visokošolske institucije v nenehnem stiku. Zato je treba mnogo več pisati o sodelovanju študentov in univerze v vseh panogah družbenega življenja.

Mnogo več kot doslej je treba v prihodnje sodelovati tudi s profesorji in asistenti, katere prav tako tangira vse dogajanje na univerzi. Tega sodelovanja seveda ne smemo vzpostaviti na nek kampanjski način, temveč popolnoma spontano, ob skupnem reševanju skupnih problemov.

Nadaljnja razprava, ki je živo in detajlno osvetljevala vse te probleme in način nji-

hovega spremljanja, je vsaj v grobem skicirala neko enotno podobo in koncept študentskih listov v celoti in njihovih posameznih rubrik.

Konferenca je pokazala, da se študentski tisk popolnoma zaveda svoje družbene odgovornosti in vloge, ki jo mora odigrati v sklopu našega celotnega političnega in družbenega dogajanja. Zato lahko pričakujemo, da bo še vnaprej eden izmed najvažnejših progresivnih faktorjev v vsem dogajanju na naših univerzah in važna pomoč odgovorni vlogi, ki jo ima Zveza študentov kot politična organizacija in arena študentskega življenja.

Vsi udeleženci konference so se razšli v prepričanju, da bodo na prihodnji konferenci, ki bo v začetku leta 1961 v Ljubljani, lahko govorili o pomembnih uspehih, ki ga je študentski tisk dosegel v tem obdobju in ponovno izmenjali vse izkušnje, s katerimi bi prispevali k še tesnejšemu sodelovanju vseh študentskih društev naših univerzitetnih središč.

B.L.

Foto Joco Znidaršič

Ob koncu posvetovanja po občinah novomeškega okraja

Štipendije, štipendije, štipendije

S študijem in z vključevanjem študentov v dinamičen proces socialistične graditve naj mladi človek pokaže, da je hvaležen, da lahko študira.

To sta bili dve poglavitni misli, ko smo se razgovorili s predstavniki novomeškega okraja. Na razgovore so bili predstavniki Občinskih ljudskih odborov, Ljudske mladine, Zveze komunistov, predstavnik gospodarskih organizacij ter večjih podjetij in ustanov v občini. Prilili smo do zaključka, da občinske štipendijske komisije premalo poznajo politiko štipendiranja Okrajnega ljudskega odbora. Za ureditev štipendijske vprašanja smo predlagali v občinske štipendijske komisije študentske predstavnike, ki so seznanjeni s politiko kluba.

Predlagali smo, naj občinske štipendijske komisije delajo v koordinaciji z vsemi ostalimi štipenditorji v občini, ker se težji, da bi v prihodnje štipendiral več podjetja in zaključne organizacije. To bi zlasti veljalo za

vezovanjem več posvetili mladini na terenu, saj ji je vsaka konkretna pomoč ali samo navset izredno dobrodošla. Po občinah smo izrazili pripravljenost, da bi aktivno mladih združnikov priskrbeli predavatelje iz vrst študentov agromonije.

Občinam smo predlagali, naj razpišejo štipendije že v aprilu in v začetku maja, da bi se abiturienti gimnazij lahko pravočasno odločili za študij tam, kjer bi lahko dobili štipendijo, kajti štipendije kažejo določene potrebe po kadrih. Obenem bomo še enkrat organizirali razgovore z vsemi gimnazijami, kjer bomo nekoliko več spregovorili o vlogi študentske organizacije in tudi o veliki vlogi pokrajinskih klubov.

Pred nami je reformiran študij. Snov se mora absolutirati v štirih letih. Torej bo v bodoče treba ljudi dobro štipendirati, ker honorarne zaposlitve ne bodo več mogoče. Štipendije pa je treba dati tistemu, ki jo res zasluži.

V tem semestru pripravljamo razgovore z občinskimi predstavniki po občinah. Sestanek bo istočasno vključeval največ dve občini, želja pa je, da bi se na te posvetovanje udeležili vsi štipendisti in tudi ostali študenti.

To so najvažnejši rezultati in opazanja, ki smo jih zasledili na posvetovanjih po občinah novomeškega okraja. Praksa nekatere stvari zelo hitro potrjuje in to dokazuje, da je klub na pravilni poti.

J. S.

Delegacija UGET v Ljubljani

UGET — Nacionalna unija študentov Tunisa je organizacija, ki združuje vse tuniške študente, ne glede na to ali študirajo v Tunisu, Franciji ali vzhodnih državah.

Iz ilegalne organizacije, katere cilj je bil vključiti tuniške študente v borbo za nacionalno osvoboditev pod vodstvom stranke Neodestur, se je razvila v močno študentsko sindikalno organizacijo, ki ima pomembno vlogo pri reševanju študentskih problemov in izvajanju napredne vladne politike na področju šolstva sploh. Na mednarodnem področju sodeluje UGET tako s Stalno študentsko konferenco (COSEC) kot s Mednarodno študentsko zvezo (MSS). Vendar je težiče njihove mednarodne dejavnosti v sodelovanju z mladinskimi organizacijami v vzhodnoevropskih državah, predvsem pa tudi z Zvezo študentov Jugoslavije.

Stiričlanska delegacija UGET je našo državo obiskala kot gost študentov v času od 21. marca do 6. aprila. V tem času je obiskala študentske organizacije v Beogradu, Zagrebu, Novem Sadu in Ljubljani ter gradbišče avto ceste v Nišu. V razgovorih s Centralnim odborom ZSJ so se med drugim tudi seznanili z mednarodno dejavnostjo naše organizacije, izmenjali stališča do mednarodnega študentskega gibanja ter se dogovorili o sodelovanju med obema organizacijama v letošnjem letu.

Prvi dan svojega obiska v Ljubljani so se člani delegacije sestali s predstavniki Upravnega odbora in študentskega sveta v študentskem naselju. Po ogledu naselja in restavracije se je razvil razgovor, v katerem je tuniške študente predvsem zanimalo delo organov družbenega upravljanja v naselju, finančno poslovanje ter način,

kako študentje prebijejo svoj prosti čas.

Naslednji dan so si tuniški študentje ogledali metalurško fakulteto in inštitut, kjer so jih nadvse pristržno sprejeli predstavniki Združenja študentov in profesorjev.

Udeležili so se tudi sestanka UO ZSJ, kjer so zastavljali članom vprašanja iz vsebine ideološkega dela ZSJ in našega gospodarstva, predvsem pa so jih zanimala možnost kulturnega sodelovanja med našimi in njihovimi študenti, nakar je predsednik Univerzitetnega odbora priredil svečano kosilo v čast tuniških gostov.

Ob koncu obiska so si tuniški študentje ogledali tudi Postojnsko jama ter navdušeni nad toplim sprejemom in lepimi našimi deželi nadaljevali svojo pot na jugoslaviji. Pri tem pa so nam ob odhodu naročili, naj pozdravimo vse ljubljanske študente.

Center za marksistično izobraževanje študentov

SREDI DELA

11. marca je bilo v študentskem naselju prvo predavanje Centra. Od tedaj so večer za večerom predavanja, diskusije, razgovori o najaktualnejših vprašanjih. Konec tega meseca bo za letošnje šolsko leto končala z delom ta uspešna študentska institucija, ki je ravno zaradi svoje širine in velike možnosti izbiranja tem iz sodobne družbene problematike pritegnila tako veliko število študentov.

Center ni več nejasen program in želja mnogih študen-

Prof. dr. Heli Modić med predavanjem

to. Danes že lahko govorimo o njem kot o ustanovi, ki si je krepko utrla pot med študente in ki bo tudi v prihodnjih letih predstavljala na univerzi vsega upoštevane vredne faktorje. Ravno zato lahko primerjamo zastavljeni program in delo Centra, ki je sedaj že nekaj realnega. Predvsem se nad zdi, da je bil program dela ponekod preširoko zastavljen, ker pač še niso bile jasne vse obsežne težave, ki so se pojavljale in se še pojavljajo. Po večini izvirajo vse iz pomanjkanja izkušenj za organiziranje tako obsežnega programa ali pa iz pomanjkanja predavateljskega kadra.

Letošnje delo se je strnilo v nekaj dvomesečni kurz predavanj, čeprav bi bilo bolj umestno zaporediti večer enakomerno v teku vsega šolskega leta. Temu so bile leto vzrok razmeroma pozne pri-

prave in nepričakovano veliko število prijav za Center.

Upamo, da bo prihodnje leto boljše, saj se bodo pripravile začele že poleti, med počitnicami, tako da bodo novembra že prva predavanja.

Osnovna in morda največja naloga je bila gotovo ta, kako pridobiti za delo v Centru dovolj predavateljev. Uspešnejše bi bilo vsekakor, da bi v prihodnjem letu vnaprej oblikovali stalni predavateljski kolektiv. Ta bi v veliki meri vplival na izvedbo programa. Letos je zastavljeni program predstavljali določeno omejitve za predavatelje, saj so ravno oni s svojimi predlogi vnesli mnogo oblikovnih in logičnih sprememb. V prihodnje bo treba z njimi veliko tesneje in intenzivneje sodelovati.

Delo Centra poteka letos v glavnem v obliki predavanj, ki jim sledi diskusija oziroma odgovori na vprašanja poslušalcev. Tak način je bil nujen zaradi velikega števila poslušalcev (200-300) in pomanjkanja predavateljev. Vendar bi se tudi pri teh omejitvah in pogojih dalo najti in uspešneje uveljaviti nekatere nove in zanimive oblike. Posebej bi bilo treba omeniti letošnji »Razgovor za okroglo mizo«. Takih in podobnih večerov si želimo še več.

Za konec še nekaj o propagandi. Pogrešali smo lepok, ki naj bi v zanimivi in okusni obliki obveščali in pritegovali študente in tudi druge. Pomisliti bi bilo treba morda na nekaj privlačnih reklamnih panojev v SN, AK in morda še kje v središču mesta ali na univerzi. Kljub temu pa še letos v redu poteka obveščanje študentov po posameznih fakultetah.

Oktobra bodo volitve študentskega predstavnika v US in svete fakultet

Ob koncu letošnjega šolskega leta bi morali študentje izvoliti svoje predstavnike in njihove namestnike v fakultetne svete in Univerzitetni svet, tako da bi z zimskim semestrom pričeli z delom, ker dosedanji predstavniki oktobra poteče mandat.

Prvočasno se je študentska organizacija odločila, da bi bile volitve maja, tako kot prejšnje. Spremembe dosedanjih zakonov o univerzi in statutu, ki bodo do jeseni pripravljene, in bodo stopile v veljavo, pa bodo verjetno prinesle glede sestave družbenih organov bistvene spremembe. Vsekakor pa se bo moralo pri teh spremembah upoštevati zaključke in utemeljene zahteve našega IV. kongresa po povečanju števila študentskih predstavnikov v svetih fakultet in v

Univerzitetnem svetu. Naši predstavniki pa bi morali imeti iste pravice kot vsi ostali člani svetov. Na naši univerzi je ta zahteva še bolj upravičena, ker imamo fakultetne svete za več oddelkov in odsekov. En sam predstavnik ne more poznati celotne problematike tako, kot je potrebno za uspešno delo v družbenem organu. Tudi svete fakultet, kot oblike samouprave, ki se je razvila v zadnjem letu z nalogo, da profesorji in študentje skupno analizirajo in spremljajo rezultate študija, bi morali upoštevati pri spremembah statuta. Prav tako pomembni pa so zbori volivcev-študentov, ki tudi še niso zakonjeni.

Zaradi teh predvidenih sprememb je bolj smotrno izvesti volitve v jesen.

Občne širšega teritorialnega obsega in občine, ki že imajo razvito industrijo. Klub bo ob vsem tem dajal priporočila o ljudeh, njihovem prizadevanju na študentskem področju, njihovem političnem delovanju itd. Delo naj bo merilo tudi za višino štipendije.

Člani kluba bi se s takim po-

Med razgovorom tuniških študentov s predstavniki študentske organizacije na naši univerzi

Rudi Pergar: Žena

V šolski dvorani je prevladovalo mrzlično novoletno razpoloženje. Od svetilk pod stropom pa do vseh kotov so razpotegovali pisane papirne trakove, v kotu so postavljali košato jelko, ki

J nez Kajzer

so jo pravkar prinesli iz gozda. V ta namen so dovolili kar desetim dijakom iz sedme, da za dve uri zapustijo šolsko poslopje in se tako izognejo vseh pretečenih nevarnosti, ki naj bi jim grozile. V šolski dvorani, tako puščobni sicer, vendar zvezani s toliko spomini, se je širil vonj po prazničnem, vonj po sveži smolci, ki se je z jelko preselil iz gozda.

Lovrenc se je oprl na zid, s sklonjeno glavo, ko da premišljuje. Tedi se nenadno prvirti predenj Lidija, lasje ji zavirajo v pramenu in se razsujejo po oblikih ramenih, pogleda ga od blizu, da ji mora zreti prav v oči, in z dlanimi se za hip opre na njegova ramena.

»Smo zamišljeni?« začelja. Vse skupaj je trajalo zgolj droben trenutek, že hip kasneje je stekla proč in se pomešala med druge. V Lovrencu je vzkipelo, slast pravkar zaužite sreče se je vsrkala vanj, ga omamljala... Večini ljudi bi bili občutki, ki so ga navdajali, tuji, nepojmljivi... To dekletce, ta očesca, te trepetajoče ustne, kako znajo govoriti! In ta kretnja, ti roki na njegovih ramenih, kakšna odkritosrčna preprostost!

Solsko silvestrovanje se je praznovalo simbolično dva dni pred prvim novim letom, ono pravo, veliko silvestrovanje, resnično srečanje z novim letom si je moral vsakdo ustvariti sam. Lovrenc je razmišljal. V sedmo hodi in v osemnajstem je, vsa ta silvestrovanja pred današnjim dnem pa so bila neznačajna, bedna; boljše večerja v družinskem krogu, to je bilo vse. Nikoli, odkar se je počutil doraslega, se ni dogajalo ničesar, kar bi bilo

podobno vsaj odsevu resnične in nebrzdane radosti, ki bi morala na tak dan planiti iz ljudi, tudi v njem bi se moralo prebujati in sproščati nekaj podobnega.

»Lovrenc! Dohitel ga je prijatelj in sošolec Pero.

»Greš domov?« je rekel Lovrenc.

»Ne, za teboj tečem. Idejo imam. Kam greš danes?«

»Nikamor ne bom šel. Doma bom.«

»Pridi k meni,« je razlagal Pero. »Povabil sem jih že nekaj. Plesali bi, Oče mi je obljubil nekaj vina, mama bo pripravila sendviče. Pridi!«

»Ne vem... Kdo vse pa pride?«

»Ne bo nas veliko. Tako sem mislil, da bi se spravila skupaj majhna, prijetno zaključena družba. Eva in Rihard prideta gotovo, Saša in Roža tudi, potem je tu še Marica...«

»Tista bledičnost?«

»Kakor že vzameš! Potem vsa tu midva, papana in mamom bom poslal spat. Pa Lidija je tudi obljubila.«

»Lidija?«

»Ona. Luštna punca, ne? Razvila se je zadnji čas.«

»Dobro, pridem,« je rekel Lovrenc.

Ko je sedaj stopal proti domu, se mu je utrinjalo polno nedokončanih misli. Lidija! Se vedno je čutil njene dlani na svojih ramenih. Kako bi bilo, če bi danes, prav ta večer...?

Toliko stvari je še, ki si jih mora urediti. Srajcico, na primer, si mora zlikati in tudi obriti se bo treba, pa...

Eva in Rihard sta se že v začetku spravila v kot kavča, drug ob drugem sta neprenehoma šepetala in se nista zmenila za druge.

»Stara stvar,« je rekla Lidija. »Saj nista za družbo.«

Lovrenc ji je v mislih pritril.

Mama in papan nista odšla spat, kot je pričakoval Pero. Mož, petdesetleten, žena, šest let mlajša, se še nista naveščala živeti, odpravljala sta se zdoma, medtem ko sta Peru naročala, naj ne pozabi svojim mladim gostom skuhati kave in jim ponuditi sendvičev in peciva.

Pero se je pogovarjal z Lovrencem. Tedi sta prišla Saša in Roža. Nasmejana sta se pozdravljala z drugimi. Sašu se je poznalo, da že od jutra praznuje. Ni mogel drugače, da ne bi svoj Rožico, medtem ko ji je pomagal slačiti plašček, ugriznil v uhec, kot je šaljivo imenoval nežno, belo stvarco, zakrito s tremi kodrci.

Prišel je tudi zadnji gost, bledičnost imenovan. Z negotovimi koraki je Marica stopala po parketu in zbežano pogledovala po znanih obrazih, vsedla se je za mizo in takoj umolknila. Bila je Rožina prijateljica, povabila pa jo je pravzaprav Perova mama, ki ji je bila vseč njena tihost in plašnost, oboje jo je spominjalo na njena dekliška leta.

Pero je rekel Lovrencu: »Krasno, prav na parer smo. Jaz si vzamem Lidijo, Marico pa boš zabaval ti.«

Lidija je pretrgala Lovrenca. Misli si, da jo bo očaral, zagovedež primitivni, ga je spreletelo. O tem, čigava naj bo Lidija, bi bilo treba še razmisлити.

Nekajkrat so se zavrteli ob glasbi iz radia, obadva para tesno skupaj. Lidija, Lovrenc in Pero so obsedeli v pogovoru; Marica poleg njih, le da ni odgovorila. Počasi in premišljeno se je zagrizla v svoj sendvič. Sicer pa je bilo prijetno sedeti tu in poslušati.

Bon, kakšen nič sem, je začel Lovrenc v preteklo leto. Po vzoru časopisov se mu je zdelo, da mora na ta dan zavrtati v vse dolge dni ko ni imel volje za študij, v stara razmišljanja o tem, kaj narediti s seboj. Enkrat za vselej bi moral napraviti obračun s samim seboj. Pri Peru, na primer, je bilo vse to zelo orennost. Tisto malo transkeana razuma, brez trohice kulture, mu je zadoščalo za zmeren

uspeh v šoli, papan mu je nudil vse ostalo. Niti v deški niti v dekliški družbi ni užival posebnih priljubljenosti, toda kak dan, kot je bil današnji, mu je dajal svoje mesto in ugled pri obojih. Njegov, Lovrenčev oče, ni imel niti primernega stanovanja, še manj pa volje in razumevanja za takšno stvar.

Hehetali so se, ko so v vsesplošnem molku opazovali Riharda in Evo (vase zaverovana nista opazila, kako vsi strmiijo vanju), da bi pri najmanjši kretnji planili v oglušajoč smeh.

Lidija in Marica sta odšli v kuhinjo skuhati kavo, Pero se je za spremembo prerinil do Rože in z njo poplesaval počasen valček.

Prekleta brezglednost, je mrmral Lovrenc. Tale Lidija, ta polna, dobra stvar. Vsa ta skladnost in uglajenost na njej ga je dražila. Držati jo za roko, po naključju se dotakniti njenih las, ramen, občutiti drgetanje dekliške toplin...

»Prerokuj, prerokuj,« je rekla Lidija. »Ce vam povem, da se

lesu, o očeh, ki znajo govoriti, o ustnih, ki znajo prositi, vsa razglabljanja o liku sreče, ki so ga preganjala v nočeh brez spanja, bolj v sanjskem pridu kot v zavestni predstavi, vse to bo sedaj ožvelo.

»Zakaj mi ne odgovoriš?« je rekla.

»Kaj, ničesar nisem slišal,« je hitro rekel Lovrenc, kot da se iz nečesa prebujajo.

»Saj odlično plešeš, pravim,« je razlagala. »Prej sem zares mislila, ko si vedno tako govoril...«

Izpraznjene kavne skodelice, zasanjana glasba iz radia in nekoliko di-ma v zraku... Saj je bilo kar zares prijetno biti tu...

»Se tri minute,« je rekel Pero. »Gong v radiu bo udaril polnoč, moral bom ugasniti luč. Menda se je treba poljubiti. Za srečo, pravijo.«

Samo še tri minute, kako hitro so minile vse te ure, saj so komaj prišli... Marica je v rokah držala knjigo. Oba para sta se pritaženo smejala. Lidija je sedela med Lovrencem in Perom.

Perova mama in papan sta se vrnila okrog ene, papan je rahlo namignil, da bi lahko v doglednem času končali.

Pero se je Lidiji ponudil za spremstvo. Rekla je, da ji je prav, sama da se boji domov v taki noči.

Oba para sta se glasno poslavljala, domenjeno je bilo, da gredo vsi štirje v neko javno zabavišče, kjer bodo nadaljevali do jutra. Pero je predlagal Lidiji, da gresta tudi onadva tja, Lidija pa je oklevala, češ da je doma obljubila...

Marica in Lovrenc sta nekaj sto metrov stopala nstric, tik pred njimi Pero z Lidijo. Zagovedež, je mislil Lovrenc. Ta človek ne

Miroslav Košuta:

Slutim

S toplim, zelenim vetrom bo prišla. Z nedrži polnimi ptic, s prhutanjem nemira v spoštih krilih. S prozornim nebom bo odela razpenjeni smeh vod, plivkanje miru v poljih, brstenje obstezja mojih samotnih sprehodov.

Belj metulji bodo sedeli na drevesa in mi kapljali v oči.

Prebujenje trav me bo sprejelo vase — v njem bom čakal, da pride ona, ki mora priti s pomladjo.

Milena Merlak:

Starinska hiša

Varuje tišino zaprtih oken; okovana hrastova vrata so obrambno obzidje.

Preozki balkončki pačijo dobro voljo v pristljeno hihitanje. Ognjišče, ki je opelilo ognjene gore, se vsako leto teže ogreje.

Visoko vzpenja svoj stolp nad strehami in veruje, da iz njega najdlje vidi. Znečer se posmehuje neon ostepeli svetilki nad vrati.

Pročelje na katerem joka zapuščena lepota, se spaci ponoči v smrtnem krču.

Viktor Konjar:

Ljul im

In jutro izprane obale me sava najde, z obrazom od sonca obžarjenim.

Gledal bom ptice in snji svetlobi in k travam podarjenim sklanjal glavo.

Zemlja bo vpiła moje drhtenje in umirila moje telo.

Nepomembno silvestrovanje

bom moral izmisliti,« se je branil Lovrenc. »To samo tako praviš,« je ugovarjala Lidija.

»No, dobro, vdam se,« je Lovrenc pristal in povezil prazno skodelico kave, da se je usedlina razlivala do roba in začrtala drobne brazde, očičke, mreže, razrvane zalibe...

»Zanimiva, nenavadno zanimiva je tale vijuga,« se je Lovrenc uživel v svojo vlogo. »Veliko srečanje na pragu novega leta,« je rekel.

»Kaj naj bi bilo to,« je zaskrbljeno rekla Lidija in z nenarejeno zvedavostjo vprašala: »No, kaj še vidiš?«

Valentin Cundrič: Brez naslova

Montono tečejo reke ženskih las skozi moje življenje.

Ne preglasno, ne pretiho.

Ne penijo se preteče, če jih zajezim za nekaj ur. Moje senco potope dobrotljivo na dno, čez njo tečejo z valovi, ki niso hladni, ne topli.

»Tu vidim cvet vrtnice,« je govoril Lovrenc. »Pomeni nekakšno otožno srečo, zelo vase zaprto. Tale figura tu pa kaže na samostojnost, na odločnost.«

»Kako lepo razlagaš,« je vzklisknila Lidija in ga oplazila z dolgim pogledom. Pero se je namrdnil.

»Saj plešeš čisto v redu,« je rekla Lidija. »Samo domišljaš si, da plešeš slabo. To je.«

Lovrenc je premočno stiskal njeno dlan, da je bila vsa potna in ko ga je poščegetal pramen njenih las, ga je spreletela vročica. Dekle, naposled njegovo dekle! Mar samo sanja?

Lidija je žvrgolela naprej: »Kaj si bil danes v šoli tako zamišljen? Gledala sem te. Smešen si se mi zdel. Zato sem prišla k tebi.«

To je bilo torej, smešen je bil. Vendar je čutil, da je bila ta smešnost Lidiji vseč, razumela jo je, to je dojel iz njenega glasu, iz načina, kako je pripovedovala.

Sedaj se bo lahko znebil tiste nejevolje, ki ga je navdajala vsak dan znova, ko se je lotil učnja. In vročične sanje o dekliškem telesu, o molčnem, neigbnem, nežnem, z bledo svetlobo obsijanem dekliškem te-

»Deset sekund, devet...« je štel napovedovalec v radiu.

Dotakniti se teh ust, okusiti njihov trepet, čeprav pod pretvezo družabnosti, je otihočno spreletelo Lovrenca.

»Samo še dve sekundi, ena...« je štel napovedovalec.

Lovrenc se je pogreznil vase.

Za trenutek je ujel Pero in Lidijo, čutil je, kako se Lidija brani, Perov vzklisk: »Novo leto je, tako je v navadi!, potem hitro dihanje in pritažen šepet.

Prižgali so luč. Stiskali so si roke. Lidija je bila bleda, brez pravega veselja je stisnila Lovrenčev roko.

Začeti znova, je pomislil, znebiti se neodločnosti.

zna tako občutiti kot on... Ali pa on sam kaj čuti, ali ni vse samo bolestno pretirana, otročja sanjarija?

Skliučil se je pod odejami in poslušal razglasene glasove, ki so do jutra odmetali s ceste... Zagledal se je naravnost v blede obraz Lidije; lasje so se ji razsuli po ramenih, ustne so se razširile v nasmeh... Prihajala je, oči so se ji smejale, že je iztegovala svoje bele dlani...

Rudi Pergar: Atelje

Janez Juvan:

Ne misliva na noč

Ne misliva na noč, ki kot drevo med hiše dobrotljivo žalost vabi,

ne na dan, ki v grenkih zvokih šepeta: Ne moreš več, pozabi.

Res je, trudna sva. Kot bolni mravlji iščeva miru zeleni mah.

Nad hišami pa peter brodi in briše s streh skeleči prah.

»Samo še dve sekundi, ena...« je štel napovedovalec.

Lovrenc se je pogreznil vase.

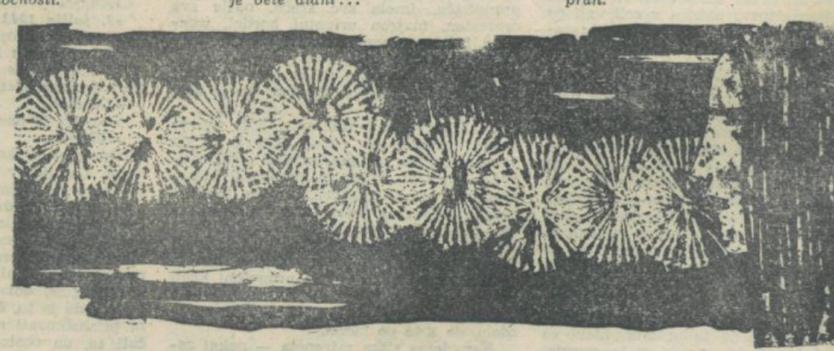
Za trenutek je ujel Pero in Lidijo, čutil je, kako se Lidija brani, Perov vzklisk: »Novo leto je, tako je v navadi!, potem hitro dihanje in pritažen šepet.

Prižgali so luč. Stiskali so si roke. Lidija je bila bleda, brez pravega veselja je stisnila Lovrenčev roko.

Začeti znova, je pomislil, znebiti se neodločnosti.

zna tako občutiti kot on... Ali pa on sam kaj čuti, ali ni vse samo bolestno pretirana, otročja sanjarija?

Skliučil se je pod odejami in poslušal razglasene glasove, ki so do jutra odmetali s ceste... Zagledal se je naravnost v blede obraz Lidije; lasje so se ji razsuli po ramenih, ustne so se razširile v nasmeh... Prihajala je, oči so se ji smejale, že je iztegovala svoje bele dlani...

VEČ ŠTUDENTOV VKLJUČITI V KLUB

Našim bralcem smo že predstavili športne kolektive Akademskoga športnega društva Olympije. Tokrat naj omenimo nekaj problemov iz delovanja študentov športnikov v rokometnem klubu Olympija. Iz razgovora s funkcionarjem kluba tovarišem Savčičem smo zvedeli, da je glavna želja rokometsev povečati število svojih članov, saj šteje klub za sedaj 26 registriranih članov.

Preden spregovorimo o delovanju kluba še nekaj iz zgodovine kluba. Studentje so ustanovili rokometni klub jeseni 1958. Sprva so naleteli pri svojem delu na precej težav, vendar so z nemajhnim mero poštrevnosti dosegali uspeh za uspehom. Tekmovati so pričeli v drugem razredu ljubljanske rokometne podzveze, kjer so dosegli prvo mesto in se tako uvrstili letos v prvi razred, kjer so zasidrani precej pod vrhom lestvice.

Pri svojem delu pa morajo premagovati še mnogo težav. Posebno slabo je zaradi igrišča. Sprva so trenirali in igrali na kotalkališču v Cufarjevi ulici, kje pa so jih kotalkarji Olympije precej čudno gledali, ker niso plačevali nobene najemnine za igrišče. Od tam so jih izpodrinili ro-

kometasi Odreda. V študentskem športnem parku pod muzejem NOB pa tudi ne morejo v miru trenirati, saj vlada tam trenutno precejšnja anarhija. Skrajni čas je, da se v Tivoliju uredi vprašanje, kdo bo razpolagal s temi igrišči, saj smo tik pred pričetkom tekmovalnj v rokometu in malem nogometu. Večkrat so že rokometasi Olympije in tudi drugi študentski športni forumi posredovali, da se uredi urnik koristnikov igrišč, vendar šele v zadnjem času kaže, da bo prišlo do zadovoljive rešitve.

Rokometasi se bodo morali domeniti še z upravo teniškega kluba Olympije za soproprabo slačilnic, saj za sedaj na novih igriščih ni nobenih takih objektov, kar je brez dvoma velika pomanjkljivost. Pomanjkanje opreme je ro-

kometase Olympije precej oviralo, posebno na tekmah. Vse do pred kratkim niso imeli niti ene garniture dresov, tako da so enkrat nastopili v dresih, ki jih jim je posodilo nasprotno moštvo. Precej jim je pomagala Zveza študentskih športnih organizacij, ki jim je vsaj za tekme posojala drese.

Sedaj trenirajo redno dvakrat tedensko na igrišču v Tivoliju. Treninge vodi instruktor, tako da je vprašanje trenerskega kadra zadovoljivo rešeno.

Pozanimali smo se še za nadaljnje načrte.

Predvsem jim gre za čim boljše uvrstitev na lestvici. Poleg tega nameravajo v organizaciji Zveze študentskih športnih organizacij izvesti prvenstvo med fakultetami v rokometu. Od tega prvenstva si precej obetajo, predvsem porast zanimanja za športno panogo in pa vključitev novih članov, posebno študentk v pravkar ustanovljeno žensko sekcijo.

Okrajna rokometna podzveza je rokometase Olympije zadožila, da izvedejo v okviru univerze tekmovalje za rokometni pokal Jugoslavije. Upajo, da se bodo za to tekmovalje prijave predvsem tiste fakultete, ki se bodo najbolje uvrstile na prvenstvu ZSSO.

Z ureditvijo stanja na igrišču v Tivoliju bodo odstranjene še poslednje ovire, ki so v zadnjem času ovirale še boljše uspehe kluba. Tako se bodo rokometasi Olympije posvetili vključitvi novih igralcev. Studentje so kar nekako pozabili, da obstoji rokometni klub v okviru Olympije. Upamo pa, da se bodo ob priliki tekmovalnj studentje, ki bi igrali rokomet, vključili v klub.

Mali rokomet v Tivoliju

Športne igre elektrotehnikov

Ljubljančani drugi - razen v šahu

V Beogradu so bile 3. in 4. aprila prve športne igre študentov elektrotehniške Beograda, Zagreba in Ljubljane. Tekmovali smo v nogometu, odbojki, košarki, namiznem tenisu, strelstvu in šahu. V skupnem plasmaju je zmagala ekipa Beograda s 17 točkami, pred Ljubljano s 16 točkami in Zagrebom z 9 točkami. Proti pričakovanju so se naši študentje odlično odrezali v borbi z renomiranimi moštvi beograjske in zagrebske fakultete. Drugo mesto je za nas do sedaj največji uspeh na športnem področju. Pokazali smo, da kljub slabim pripravam naši uspehi na tekmovalnih v okviru naše univerze niso bili slučajni.

Naši najboljši športniki so bili odbojkarji, ki so brez težav premagali oba nasprotnika. Rezultati: Beograd : Zagreb 3:2, Ljubljana : Zagreb 3:0 (15:4, 15:8, 16:14), Ljubljana : Beograd 3:0 (16:14, 15:12, 15:10). Naša ekipa je igrala v postavi: Podlogar, Obersnel, Zunko, Kranjc, Hajdnik, Strucelj, Korosec in Sterle. Najlepa je bila tekma z ekipo Beograda. Gledalci smo zelo kvalitetno odbojko, ki je navdušila vse gledalce. Posebno so se izkazali Hajdnik, Strucelj, in Obersnel, z odlično igro v polju in na mreži z močnimi smetchi.

Prvo mesto smo dosegli tudi v namiznem tenisu. Odlični Kern Janez je premagal vse nasprotnike in nam tako zagotovil zmago. Najbolj zanimiva je bila igra proti ekipi Beograda, ki je imela zelo izenačeno ekipo. Toda fantje so se sifajno borili. Če bi Jazbec in Maček malo več trenirala, bi lahko dosegli še boljše uspehe, vendar ta zmaga za začetek veliko pomeni.

Cprav smo strelce pri odhodu steli kot favorite za prvo mesto, so naša upanja padla v vočo, ko smo prišli v Beograd. Za ekipo Beograda so namreč streljali trije mojstri strelci Stojanović, Novkov in Seroteč, od katerih je prvi večkratni državni prvak in olimpijski kandidat. Kljub temu si je naša ekipa (Spirin, Predalič, Golubović, Cengić, Janković) pri-

borila mogoče najvrednejšo zmago. Obe ekipi (Ljubljana in Beograd) sta dosegli isti rezultat, 855 krogov. Po strelskih pravilih zmaga pripada Ljubljancem. Tretji so bili Zagrebčani z 839 krogov. V posamezni konkurenci je bil najboljši Novkov s 187 krogi. Navdušil nas je Spirin, ki je celo premagal olimpijskega kandidata Stojanovića (B) 180 in odličnega Krdajića (Z) 180. Sledile Seroteč (B) 178, Predalič (Lj) 176, Golubović (Lj) 175.

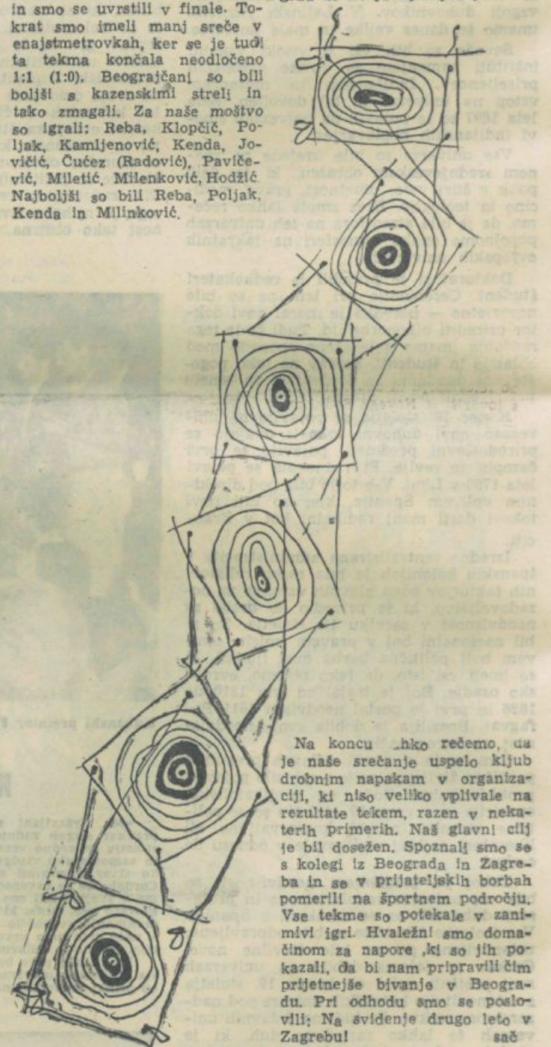
Zelo zanimive so bile tekme v rokometu. Naši fantje so nas res presenetili. Igrali so prav dobro, dokler so imeli kondicijo. To je popolnoma razumljivo, ker so komaj štirikrat ali petkrat trenirali skupaj. Prvo tekmo so proti Zagrebu po odlični igri dobili z 18:11 (11:6). Vsi so igrali poštrevovalno in tehnično precej dobro. Posebno se je izkazal Goljar, za katerega lahko rečemo, da je bil eden najboljših igralcev turnirja. V drugi, odlični tekmi proti Beogradu je bilo opaziti pomanjkanje kondicije. Po veliki borbi smo izgubili z rezultatom 11:7 (5:4). Lahko rečemo, da smo dosegli veliko več, kot smo pričakovali in drugo mesto za Beogradom pomeni za nas lep uspeh. Ekipa je igrala v naslednji postavi: Radovanović, Mitev, Jančić, Sribar, Pajk, Zarov, Goljar, Vačavnik, Milošević, Tasić in Cimerman.

Košarkarji so kljub temu, da so dosegli šele drugo mesto, naredili vtis, da so bili najboljše košarsko moštvo. V prvi tekmi proti Beogradu, ki smo jo izgubili z 89:47 (33:30), ni igral eden najboljših igralcev, sicer kapetan moštva Kern Janez, ker je istočasno moral igrati namizni tenis. Njegova odsotnost se je vidno čutila, saj so v moštvu igrali fantje brez izkušenj. Drugo tekmo proti Zagrebu smo dobili z veliko razliko 71:42 (31:18). Celo moštvo je igralo odlično. Zogo so prenašali od koša do koša s takšno lahkoto, da jih je bilo kar lepo gledati. Beograd je na koncu premagal Zagreb komaj s 4 točkami razlike in si je pri borbi prvo mesto. Naša ekipa je igrala v naslednji postavi: Šteferel, Kern, Kantušar, Vidic, Maleiner, Tomšič, Cuderman in Unk. Najboljša sta bila Kern in Šteferel, ki je dosegel na obeh tekmah skupno 38 košev.

Po prihodu v Beograd smo komaj zbrali 11 nogometsev, ker so nekateri odpovedali šele

pri odhodu iz Ljubljane. Zaradi tega nismo od njih ničesar pričakovali. Vendar so nas z dobro igro in seveda z uvrstitvijo presenetili. Prvo tekmo proti Zagrebu smo igrali odlično in je samo sreča rešila Zagrebčane poraza. V regularnem času se je tekma končala neodločeno 1:1 (1:0), ker so Zagrebčani izenačili šele štiri minute pred koncem. V izvajanju enajstmetrovk smo bili boljše in smo se uvrstili v finale. Tokrat smo imeli manj sreče v enajstmetrovkah, ker se je tudi ta tekma končala neodločeno 1:1 (1:0). Beograščani so bili boljše s kazenskim strelom in tako zmagali. Za naše moštvo so igrali: Reba, Klopčič, Poljak, Kamljenović, Kenda, Jovičić, Čučec (Radović), Pavličević, Miletić, Milenković, Hodžić. Najboljši so bili Reba, Poljak, Kenda in Milenković.

V šahu smo res pričakovali več, kot smo dosegli. Naše oslabljeno moštvo ni bilo kos Beograščanom in Zagrebčanom. Igrali smo v postavi Jazbec II, Milinković (Maček), Jazbec I, Karamehmedović. Rezultati: Zagreb : Ljubljana 2,5:1,5. Beograd : Zagreb 2:2. Beograd : Ljubljana 2,5:1,5. Tako so Zagrebčani nepričakovano zasedli prvo mesto, drugi je bil Beograd in tretja Ljubljana.

Na koncu lahko rečemo, da je naše srečanje uspelo kljub drobnim napakam v organizaciji, ki niso veliko vplivale na rezultate tekem, razen v nekaterih primerih. Naš glavni cilj je bil dosežen. Spoznal smo se s kolegi iz Beograda in Zagreba in se v prijateljskih borbah pomerili na športnem področju. Vse tekme so potekale v zanimivi igri. Hvaležni smo domačinom za napore, ki so jih pokazali, da bi nam pripravili čim prijetnejše bivanje v Beogradu. Pri odhodu smo se poslovili; Naš avideen drugo leto v Zagrebu!

Najboljši strelci so elektrotehniki

Prvi v obeh konkurencah

V dvorani na Poljanski cesti 6 je Univerzitetni strelski odbor izvedel prvenstvo univerze v streljanju, ki ga je razpisala Zveza študentskih športnih organizacij. Študentje so bili na podlagi prejšnjih strelskih rezultatov razvrščeni v dve skupini. V A skupini so tekmovali oni, ki se le od časa do časa pomerijo v streljanju, v B skupini pa so streljali študentje, ki so včlanjeni v strelskih družinah in so na drugih tekmovalnj že pokazali dobre rezultate.

Tekmovalja se je udeležilo približno 120 študentov, od tega pa samo 6 kolegi! Z množično udeležbo so se posebej izkazali študentje elektrotehniške, saj so v A skupini nastopili s tremi ekipami. Rezultati so tudi pokazali, da je streljanje na elektrotehniški šport številka ena. Škoda je, da niso pripeljali na prvenstvo tudi deklet, saj bi v skromni konkurenci brez dvoma uspeli.

Prvenstvo je pokazalo, da je na naši univerzi samo nekaj fakultet, kjer je streljanje do neke mere razvito, saj pa je več takih, kjer sploh ni zanimanja za to športno zvrst. Študentom bi kot obveznikom predvojaške vzgoje priporočili,

da podobna tekmovalja izkoristijo in se seznanijo vsaj z osnovnimi elementi streljanja, kar jim bo vsekakor koristilo.

Rezultati: Studentje - A skupina:
1. Stergar Janko, str. 180
2. Golubović Slob. el. 176
3. Jug Ludvik, el. 176
4. Beltram Tomaž, agr. 175
5. Struklec Mirko, agr. 175
6. Gerksič Jože, agr. 173
7. Kožuh Božo, VPS 171
8. Tomšič Janez, el. 170
9. Bogovič Mirko, VPS 167
10. Bekv VIII, ekonom. 167
B-skupina:
1. Primožič Janez, str. 185
2. Spirin Evgen, el. 184
3. Jeglič Marko, str. 182
4. Beričič Srečko, rud. 179

5. Šolar Franci, kem. 179
Studentke:
1. Servek Majda, arh. 138
2. Jerina Judita, arh. 128
3. Peterneč Dora, agr. 119
Ekipa - A-skupina:
1. Elektro I 850
2. Agronomija I 834
3. Strojna I 821
4. VPS 776
5. Elektro II 761
Sledje: strojna II, stomatologija, kemija, agronomija II in elektro III.
B-skupina:
1. Elektro 863
2. Strojna 860
Ostale ekipe niso bile popolne (kemija, arhitektura).
Studentke:
1. Agronomija 327
2. Arhitektura (2 tekma) 256
Najboljši strelci so prejeli praktična darila in diplome. Ekipni zmagovalci v obeh skupinah - elektrotehniki pa so spet za dva pokala povečali svojo zbirko. - Tudi študentje agronomije so za svoj uspeh prejeli pokal.

Nov triumf Mira Cerarja (z nastopa naše reprezentance v Kairu)

Razpis partizanskega pohoda „Ob žici okupirane Ljubljane“

Okrajni odbor Zveze borcev NOV Ljubljana razpisuje v spomin na herojsko Ljubljano v letih okupacije in v počastitev 15. obletnice njene osvoboditve PARTIZANSKI POHOD „OB ŽICI OKUPIRANE LJUBLJANE“ ZA LETO 1960. Pohod bo 8. maja 1960. Tekmovanje bo ekipnega značaja in v štirih kategorijah:

V tekmovalnem pohodu za moške in ženske ekipe organizacij Zveze borcev NOV

V tekmovalnem pohodu za vse druge moške in ženske ekipe.

V štafetnem teku za moške in ženske ekipe.

V množičnem partizanskem pohodu za moške in ženske ter mešane ekipe.

V vseh štirih kategorijah sestavlja ekipo po pet tekmovalcev, ki morajo prispeti na cilj istočasno, sicer se plasmaj rezultat ne upošteva. Za končni vrstni red, ki se odloči

po času, ki ga je ekipa porabila za svojo pot, bodo upoštevalne samo ekipe, ki ne napravijo na poti nobenega prekrška proti razpisu in tekmovalnim

predpisom partizanskega pohoda.

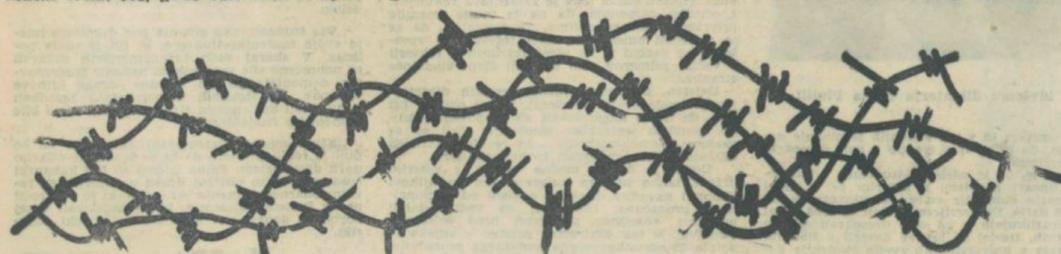
Nagradne kupone za žrebanje praktičnih daril prejmejo tudi vsi člani množičnega partizanskega marša, ki nastopijo v ekipah, ki bodo prehošile progo v manj kot v petih urah.

Zveza študentskih športnih organizacij ljubljanske univerze se vključuje v program tekmovalja „Ob žici okupirane Ljubljane“. Študentske ekipe bodo tekmoval v kategoriji množičnega partizanskega pohoda. V letošnjem tekmovalju odpade nošenje pušk, streljanje in premagovanje zaprek. Tekmovalci in tekmovalke lahko hodijo ali tečejo po vsej dol-

žini proge. Za udeležence v množičnem partizanskem maršu niso potrebna zdravniška potrdila.

Zveza študentskih športnih organizacij razpisuje poleg grad, ki jih je pripravil organizator za najboljše ekipe, tudi praktične nagrade za najboljše študentske ekipe.

Prijave pošljite preko športnih odborov združenih najkasneje do 20. aprila 1960 na naslov Zveza študentskih športnih organizacij, Ljubljana, Poljanska cesta 6. Športni odbori bodo s pomočjo ZSSO, organizirali priprave za tekmovalje, zato se čimprej prijavite športnemu odboru vsajega združenja.

Trije možje brez čolna da o sobotnem večeru niti ne govorimo

Nikjer ni predpisano, da je treba vzeti čoln s seboj, če se človek poda na sobotno pohodniško kolesarjenje po velikem mestu! In končno Ljubljana ne spada med tista mesta na svetu, ki jih je tucati in pol in ki si lastne nekakšen naziv polovičnih Benetk. Barje pa že tako meliorirajo!

Tako so se našli sredi bele Ljubljane in sredi sobotnega večera trije podeželski fantje, katerim zaradi lepšega recimo — možje. Oni in sobotni večer, zagoneten in toliko obojetnejši, da so naši vrli gostje pustili vendar vse sladkosti vaških oštarij in prelestnih senikov in vasonanj ter se napotili v veliko in dolgo — mesto.

Prvi mož se je imenoval Janez Časovnik. To pravzaprav ni bilo njegovo pravo ime; dali so mu ga tisti, ki so ga dobro poznali in so vedeli, da se mora tako imenovati. Temu Janezu je bila beseda časa več kot sveta in jo je vedno in ob vsaki priliki uporabljal. Najraje pa je seveda govoril: "Oh, tovariši, sploh nimam časa!" Ta stavek je bil zanj pozdrav in slovo, stržev vseh razgovorov in razpravljanj.

Drugi mož se je imenoval Janez Ha-ha-ha. Tudi to ni bilo njegov pravo ime, bilo pa je povsem domače. Izvora in z zelo določenim pomenom. Vsi so vedeli, da v tem primeru ne gre za telesno težo, saj je bil Janez Težavnik zakrknjen suhec, temveč za tehnejšo težavništvo!

Tretji mož se je imenoval Janez Težavnik. Tudi to ni bilo njegovo pravo ime, bilo pa je povsem domače. Izvora in z zelo določenim pomenom. Vsi so vedeli, da v tem primeru ne gre za telesno težo, saj je bil Janez Težavnik zakrknjen suhec, temveč za tehnejšo težavništvo!

Tako so se trije pravi Janezi z nepravimi prijimi znali sredi ljubljanskega Broadwaya, ki je s svojo širino in lučmi mnogo obetal. Zganili so se iz svojih provincialnih gnezd, ker so slišali, da ga je bolj veselega kraja na vsej zamejski obli, kot je Ljubljana. V vsem so bili sporazumni, le v tem ne, kam naj pojdejo, kakšno družbo naj si najdejo! Janez Težavnik je menil, da morajo vsekakor najti resno družbo, da je pač Ljubljana kulturno središče in da bi bilo škoda, če bi zamudili priliko in se ne bi pogovorili s kulturnimi ljudmi... Janez Ha-ha-ha je menil, da je treba najti veselo in noro družbo, ker zato so pač prišli sem... "Nimam časa, da bi se pogovarjal z vama!" je menil Janez Časovnik. Ker so bile želje le preveč različne, so sklenili, da pojdejo iskati kraj in družbo, ki bi vsem trem odgovarjala.

In podali so se na pot kot Marko Polo ali Magellan... In divji ritem "razvratne" Ljubljane, hm — kako se to le-

po sliši — jih je sprejel v svoje naročje... Hodili so od praga do praga, povsod, kjer je viselo kako znamenje nad vrati, so jo mahinili noter, vsi so se zadeli, vsi so se ustavili — vendar so ugotovili, da je gostota oštarij zadovoljiva. Povsod so posedeli sni pokramljali, povsod so pustili par kocih svoje provincialne diake... Pri šestih se so najedli, plačali za sedem in krenili dalje; padli so na operno dno, poizkusili, kakšna je brozga pri medenini (kjer si je cela fanga srednješolcev dajala korajžo za uspešen ples v soseščini!) in se polni interesa za literarne vrednote zatekli k Tavčarju ter mu zapeli hvale, niemu in ostalim, ki so gradili in grabe vse hrame v naši ljubi domovini. Poznimali so se za amerikance in za sokole, zavrteli so kolovrat in zganjali nekoliko lokalpa-

nezu Težavniku, ki je venomer trdil, da bolj temperamentne glasbe sploh ni na svetu, Janez Ha-ha-ha je bil nasprotnega mnenja in je potem skoraj napravil škandal, hotel je poslati godbenikom nagrado, da bi vsaj za četiri ure nehali s produciranjem, da bi se počutili prijetneje. Janez Časovnik, ga je prepričal, da nimajo časa za kaj takega... Nadaljevali so pot, svoj obhod v iskanju najbolj zabavnega in najbolj veselega kraja v beli Ljubljani, a v tem iskanju je minila noč... In predno so petlini zjutraj trikrat zapeli, so vsi sedeli dobro razpoloženi — nekje pač — in zatajili svoje poslanstvo in svoj priimek... Janez Ha-ha-ha se je zapletel v gost in tehten pogovor s literati in ljudmi, ki se razumejo na filozofijo in sociologijo. Tako so govorili, da niso slišali nič okrog sebe... Janez Težavnik se je spajdašil z nekakšnimi profesional-faloti in z dekletmi, ki so bila ne le spogledljiva, temveč kar malo agresivna. saj so hotela, da bi čimprej šli, da se je treba tudi naspiti, ker nedeljski večer je tudi — "miklavžev sejem" za lepe reči! Vse pa je venomer miril Janez Časovnik, ki je venomer ponavljal: "Fantje, nikamor se nam ne mudi, časa je še za tri kubičke!" In tako soboto za soboto hodijo veseli "gasilci" kranjski

Brez besed

triotizma pri belem kranjcu, niso pozabili zapeti nekaj dalmatinskih — trpkih in praženih, ter končno zašli v srednji vek k vitezu, ki vedri in oblaci na trati pod skalco. Končno so se odločili za juriš in v naskoku zavzeli grajski bunker ter se razočarani vrnili, ker je bil plen piškav in majhen. Odločili so se, da bodo postali bolj fini in da so kavarne tisto, kar so že prej iskali. Dvigalu niso zaupali, zato so prepustili nebotične višave drugim, tudi v sionovski senci se niso preveč dobro obnesli, neprestano so si popravljal kravate in bilo jim je nerodno, ker so jih dekleta preveč opazovale. Zatekli so se končno bolj k evropskim ljudem, kjer so menili, da manire ne bodo preveč stroge, vendar na dostojni višini... Tam so tudi obstali, ker so menili, da je najbolj veselo. Glasba je bila najbolj všeč Ja-

nez Težavniku, ki je venomer trdil, da bolj temperamentne glasbe sploh ni na svetu, Janez Ha-ha-ha je bil nasprotnega mnenja in je potem skoraj napravil škandal, hotel je poslati godbenikom nagrado, da bi vsaj za četiri ure nehali s produciranjem, da bi se počutili prijetneje. Janez Časovnik, ga je prepričal, da nimajo časa za kaj takega... Nadaljevali so pot, svoj obhod v iskanju najbolj zabavnega in najbolj veselega kraja v beli Ljubljani, a v tem iskanju je minila noč... In predno so petlini zjutraj trikrat zapeli, so vsi sedeli dobro razpoloženi — nekje pač — in zatajili svoje poslanstvo in svoj priimek... Janez Ha-ha-ha se je zapletel v gost in tehten pogovor s literati in ljudmi, ki se razumejo na filozofijo in sociologijo. Tako so govorili, da niso slišali nič okrog sebe... Janez Težavnik se je spajdašil z nekakšnimi profesional-faloti in z dekletmi, ki so bila ne le spogledljiva, temveč kar malo agresivna. saj so hotela, da bi čimprej šli, da se je treba tudi naspiti, ker nedeljski večer je tudi — "miklavžev sejem" za lepe reči! Vse pa je venomer miril Janez Časovnik, ki je venomer ponavljal: "Fantje, nikamor se nam ne mudi, časa je še za tri kubičke!" In tako soboto za soboto hodijo veseli "gasilci" kranjski

nez Težavniku, ki je venomer trdil, da bolj temperamentne glasbe sploh ni na svetu, Janez Ha-ha-ha je bil nasprotnega mnenja in je potem skoraj napravil škandal, hotel je poslati godbenikom nagrado, da bi vsaj za četiri ure nehali s produciranjem, da bi se počutili prijetneje. Janez Časovnik, ga je prepričal, da nimajo časa za kaj takega... Nadaljevali so pot, svoj obhod v iskanju najbolj zabavnega in najbolj veselega kraja v beli Ljubljani, a v tem iskanju je minila noč... In predno so petlini zjutraj trikrat zapeli, so vsi sedeli dobro razpoloženi — nekje pač — in zatajili svoje poslanstvo in svoj priimek... Janez Ha-ha-ha se je zapletel v gost in tehten pogovor s literati in ljudmi, ki se razumejo na filozofijo in sociologijo. Tako so govorili, da niso slišali nič okrog sebe... Janez Težavnik se je spajdašil z nekakšnimi profesional-faloti in z dekletmi, ki so bila ne le spogledljiva, temveč kar malo agresivna. saj so hotela, da bi čimprej šli, da se je treba tudi naspiti, ker nedeljski večer je tudi — "miklavžev sejem" za lepe reči! Vse pa je venomer miril Janez Časovnik, ki je venomer ponavljal: "Fantje, nikamor se nam ne mudi, časa je še za tri kubičke!" In tako soboto za soboto hodijo veseli "gasilci" kranjski

ENA IZ ŠTUDETOVSKEGA ŽIVLJENJA

Nekega dne sta stala profesor Zabkar in profesor Koželj pred kabinetom profesorja Poniša. Oba sta namreč čakala nanj. Nenanadoma pa ju je zmotil nek študent.

»Oprostite, tovariši profesor, se obrne k profesorju Koželju. »ali bi lahko dobil vaš podpis?« Pri tem je pomolil profesorju svoj odprti indeks. Profesor Koželj je iskal z očmi, kje bi se mu moral podpisati, toda ker ni našel svojega priklika na seznamu predavateljev, je pogledal študenta.

»Prosim, kje naj podpišem?«

Študent mu je pokazal vrstico kjer je bil podpis profesorja Poniša.

»Ja, tole bom pa jaz bolj teško podpisal.« je dejal profesor Koželj.

»Toda, kako to, tovariši profesor? Saj sem bil vendar na vseh vaših predavanjih!« je približal nadobudni kolega.

»Potem bo to še težek je približal profesor Koželj. Profesor Zabkar se je muzal, ker je takoj razumel, kaj profesor Koželj menil s tem.

»Toda, tovariši profesor, če sem bil vendar na vseh vaših predavanjih, pa res ne vem, zakaj mi ne bi podpisali!« se je že hudoval študent.

»Veste, prav rad bi vam podpisal, toda žal nisem profesor Poniša... ?!...«

Prepadeni študent je pograbil indeks in zdriljal, kar si ga noze nesle, za ovinek, da si ga profesor ne bi zapomnil. Profesorja pa sta se skupno s profesorjem Ponišem smejala na njegov račun.

Težavna problematika

Urednik zabavne strani v Tribuni je v trenutku duševne zmedenosti naredil usoden korak in napravil samomor. (O, da ga nikdar ne bil!) Njegove parte — oglas — so bili objavljeni v zadnji številki. Naše bralce bomo skušali ob tej bridki izgubi potolažiti z napori ostalih sodelavcev, katerim žal le na daljše časovne razmake uspe izsiliti blede smehljaje na lica studentovska.

Tudi sam pisec teh vrstic je sprva nudil močan odpor zoper "rojstvo" novega humorja, toda neparno število strani je zahtevalo od njega konkretne akcije. Omeniti pa moram, da so mi kolegi pri težki odločitvi nudili izdatno pomoč, izraženo predvsem v maliganih. Dobro podkovan sem se odpravil na Poljane.

Ves pretresen zaradi svoje žalostne usode (zaradi humorističnega prispevka) sem skoraj zgrešil sotrpina, ki je na zunaj kazal znake iste konkretne zadolžitve. Sprva sem ga ocenil za geodeta (glej novi Pavlihovi slovarček po črko »p«).

Kolega je bil še toliko pri sebi, da se mi je predstavil: »Miklavž, študent arhitekture«. Moja novinarska radovednost je izbežala iz njega vzrok njegove tuge. Potožil se mi je

in štajerski, dolenski in notranjski veselejši ali boljše veselje iskat v belo Ljubljano. Saj jih zvečine ne spoznamo, ker so dobro maskirani in ne bi radi, da bi jih spoznali in dejali: "Glej jih provincialneže!" In ko prihajajo, so polni vere, volje in hotenja, a ko se vračajo, pojejo v vlaku ali avtobusu tisto, ne prepogosto v radiu, a pogosto na vseh veselicah med Triglavom in Jadrantom, med Kolpo in Muro — "Vesolja ni nikjer... nikjer... nikjer..."

Toda bog ne daj, da bi se ne pohvalili... — Ojej, pravi Janez Težavnik, ko pride domov, kako lepo je bilo v Ljubljani. Zlepa človek ne sreča tako resnih in kulturnih ljudi, kot so ljubljanske epice. In koliko se človek lahko z njimi pomeni!

— Pri tajflu, se hudeje in veseli hkrati Janez Ha-ha-ha, zlepa človek ne najde tako zabavnih in norih ljudi, kot so ljubljanski literati, ki sem jih našel tisto noč. Toliko filozofskih in tudi sociološko smiselnih so razdrili tisto noč, da me je vse bolelo od smeha.

— Čas, čas, tovariši, to je v Ljubljani bolj v čišlih kot pri nas na provinci. Zvečer smo še nekako vandrall, a potem so nas pričeli metati ven in venomer trobili: Čas je, dragi gostje, da odidete spat. Čas je že...! Saj pravim, kdor hoče spoznati vrednost časa, naj pojde na prakso v Ljubljano...

In vsi trije Janezi so enodušno sklenili, da nikoli več ne pojdejo v Ljubljano (na zaprtem, nejavnem setanku), da bo Janez Težavnik našel sebi primerno družbo laže doma kot v metropoli, da bo Ha-ha-ha imel več uspeha pod domačimi okni in na domačih senikih in da Časovnik... Saj nima časa, da bi nas poslušal, že nekam hiti...

In navezadnje ta zgodba nima nobene morale!

In zakaj naj bi jo imela?

Stenica

MARLJIVO

Predizpfitno razpoloženje

KLERIČNO SENTIMENTALNO PESIMISTIČNO OPTIMISTIČNO

ZAMENJAVANJE

Poljudno-znanstvena razpravljanja o človeških lastnostih so v slovenski znanstveni literaturi zavzela že zelo širok obseg in začela prodirati v najbolj skrite in zavite labirinte človekove duševnosti. Naj mi bo dovoljeno razpisati se tudi meni o eni izmed človeških tipičnih lastnosti, ki je celo meni, o katerem so govorili, da sem zelo nedoljemljiv za kar koli, spremeniha značaj. Torej znanstvena teza, ki jo postavljam na začetku, je, da zamenjavanje vzorno vpliva na oblikovanje človekove psihe. Poljudno pa bom ta problem podprl s celo vrsto lastnih doživetij, ki so se zavrtila v moj materialni in duševni svet.

Da problem ni kar tako iztrte izbit, dokazuje tudi bogata oglasna literatura, ki iz dneva v dan, pod rubriko ZAMENJAM, polni časopisne stolpce in pomeni sodobnemu človeku zanimivo in vzgojno berilo.

Ko sem svoje pisanje tako znanstveno vsestransko podprl, lahko začnem stopati po sledih svojih lastnih zamenjavanj. Pri tem bom poskušal obrniti znanstveno-kronološko pot in literarno pot retrospektive.

O zamenjavanju dučk, igračk in frnikul ne bom govoril, ker tedaj še nisem bil izgrajena osebnost in še nisem imel lastnega pogleda na svet in življenje. Tisto bistveno se je začelo na univerzi.

Ker sem kot človek družbeno bitje, stanujem v Naselju. To dejstvo mi poleg možnosti za študij in gledanje televizije nudi tudi široke priloge za zamenjavanje kar koli in česar koli. Iz množice takih zamenjavanj pa bom navedel le tri primere, ker bi me grmadenje pozitivnega materiala privedlo predaleč.

1. ZMENJAVANJE DEŽNIKOVA. Z razvojem znanosti in

tehnike je človeštvo atomskoga stoletja dobilo tudi dežnik. Študentje (kot del inteligence) so s to napravlo kar bogato opremljeni in človeku se milo stori ob pogledu na nepregledno vrsto dežnikov pred menzo v Naselju (seveda kadar dežeje). Tu so uvoženi dežniki iz aluminijaste palice, čudoviti ženski z različnimi praktičnimi mehanizmi, pa družinske kranjske "marele" in vse do nečesa brezobličnega, kar se rabi tudi za pretep ali improvizirano igranje hokeja. Vsa ta kolekcija dežnikov pa je v neprestanem obtoku, posamezni članki se selijo iz rok v

vratarski loži. Čez nekaj časa blok zapusti in iz psihične potrebe v zameš izkaznico svojega kolege. Z njo greš v naslednji ženski blok in pobeš napačno številko sobe. Nato brez skrbi ostaneš na obisku uso noč, saj te živa duša ne mor najti, ker si drugi jaz (osebno izkaznico) pustil v prenem bloku. To je le eden izmed načinov zamenjavanja osebnih izkaznic, vendar jih je še mnogo. Seveda pričakujem, da spoštovani bralci in bralke teh mojih znanstvenih dognanj, ki so plod težkega eksperimentiranja, ne bodo zlorabljali.

2. ZAMENJAVA OSEBNIH IZKAZNIC. To nudi zelo široko možnost kombinacije in ravno zaradi tega je silno vabljivo. Privoščiš si ga lahko povsod, najbolj pa v Naselju. Greš na obisk v ženski blok in pustiš svojo izkaznico v

3. ZAMENJAVANJE IN-DEKSOV. Ta vrsta zamenjavanja ni pogost pojav, zgodi se zelo redko. Prav zato sem ponosen, da se je to zgodilo meni. Proces zamenjavanja te vrste je zelo zamaotan in ga ne bom razlagal, ker tudi jaz še nisem popolnoma prodrl vanj, poleg tega pa se bojim, da bi ga prepogosto uporabljal. Dejstvo je, da se mi je to zgodilo. Imel sem lepo ohranjen indeks študenta slavistike s tremi komaj, komaj opravljenimi izpiti, sedaj pa sem dobil zamaščenega, v katerem mi manjka le še diploma iz elektrotehnike. Upam, da bom v pol leta naštudiral diplomu in nato bom inženir, ha, ha.

In za konec naj še podprem tezo, da zamenjavanje vpliva na izoblikovanje človeškega značaja. Poglejte: pred leti sem bil študent slavistike in sem pisal pesmi, sedaj pa sem absolvent elektrotehnike in pišem poljudno-znanstvene razprave o človeških lastnostih. oc.

tribuna 10 Brez besed

KOOPERATIVA
EXPORT
LJUBLJANA, MIKLOŠIČEVA ULICA 4
TELEFON: 21-683, h. c. 20-377, 20-021

I Z V A Z A: MEHAK IN TRD LES, GOZDNE SORTIMENTE
IN LESNE FINALNE IZDELKE TER IZDELKE DOMACE
OBRTI

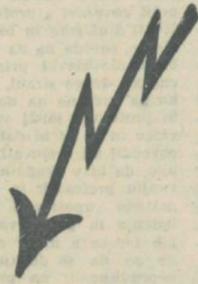
U V A Z A: PLUTO IN IZDELKE IZ PLUTE

MARIBORSKA LIVARNA MARIBOR

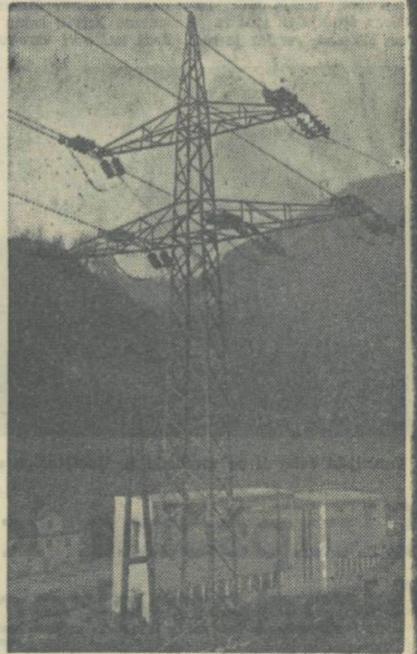
TELEFON: 39-63
BRZOJAV: LIVARNA

N A S I P R O I Z V O D I: VLEČENE, MEDENINASTE PALICE RAZNIH DIMENZIJ
IN PROFILOV V KVALITETI Ms 58 — ODLITKI, KOVANCI IN TISNJENCI BARVNIH
KOVIN; VODOVODNE, SANITARNE IN PARNE ARMATURE; GRADBENO OKOVJE;
VALJI ZA KOPALNE PEČI; KOVINSKE GIBLJIVE CEVI
NAROCILA IZVRŠUJEMO PROMPTNO IN POD UGODNIMI POGOJI

ELEKTRO KRŠKO

Vsem svojim
odjemalcem
se priporoča

„ELEKTROSIGNAL“

PODJETJE ZA UVOZ IN IZVOZ, PROJEKTIRANJE,
MONTAŽA TER PROIZVODNJA ELEKTRO-
OPREME IN ELEKTRONAPRAV, JAKEGA IN
SIBKEGA TOKA

NASLOV: LJUBLJANA, PARMOVA 33, IV
TELEGRAM: ELEKTROSIGNAL, LJUBLJANA
TELEFON: h. c. 31-461 DO 64, 31-279
POŠTNI PREDAL: 315

ELEKTRARNA BRESTANICA BRESTANICA

se priporoča vsem
cenjenim odjemalcem
električne energije

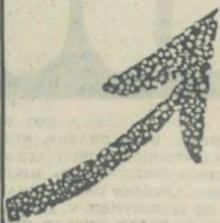
»AVTOBUSNI PROMET«

VAM NUDI USLUGE TUDI V PO-
SLOVALNICAH: MURSKA SOBOTA,
ULICA STEFANA KOVAČA ŠTEV. 27,
V PTUJU, RAJSKOVA ULICA ŠTEV. 9
IN V MARIBORU NA GLAVNEM
TRGU ŠTEV. 24, KJER DOBITE V
PREDPRODAJI VOZOVNICE ZA VSE
AVTOBUSE. NAŠ POTOVALNI URAD
VAM ORGANIZIRA IZLETE IN EK-
KURZIJE S POPOLNIM ARANŽMA-
JEM. VSE INFORMACIJE DOBITE
V POTOVALNEM URADU, TELEFON
22-75 IN V UPRAVI PODJETJA, TE-
LEFON 39-71

MARIBOR, Tržaška cesta 41

Železniško podjetje za signalne naprave v Ljubljani CELOVŠKA CESTA 6

IZDELUJE IN MONTIRA SIGNALNO
VARNOSTNE NAPRAVE, ELEKTRO-
DINAMIČNE NAPRAVE IN VSE NA-
PRAVE ZA ZVEZE TER OPRAVLJA
VSA V TA NAMEN SPADAJOČA
DELA

TKANINA - GALANTERIJA

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO
CELJE

nudi trgovski mreži tekstilno in
galanterijsko blago domačega
izvoza in uvoza

Studentje!

Obvestite svoje starše, naj obiščejo tapetnika

„TAPO“

PODJETJE
ZA IZDELOVANJE
BLAZINJENEGA
POHIŠTVA

priporoča svoje izdelke

CENJENIM ODJEMALCEM SE PRIPOROČA

»MERKATOR«

VELETRGOVINA UVOZ — IZVOZ,
LJUBLJANA

KJE SO VZROKI?

Na Akademiji za igralsko umetnost se je v letošnji poletni semester pogojno vpisalo veliko slušateljev. V prvih dveh letnikih je vzrok pogojnega vpisa študij tujeje jezika na filozofski fakulteti, saj nekateri slušatelji sploh nimajo frekvence iz B skupine, ki jo morajo študirati po volji rektorata AIU. Od vseh slušateljev drugega letnika imata le dva preizkusne izpite iz B skupine. V prvem letniku za drugi semester se ni pogojno vpisalo mnogo slušateljev prvega letnika vpisanih pogojno. Pri 38 urah tedensko, izrednem večernem in včasih tudi nočnem delu ter vrsti seminarov nalog, ki jih morajo opraviti slušatelji režije in dramaturgije poleg režij in asistenc, je udeležba na predavanjih na akademiji in filozofski fakulteti obvezna. Skripti ni, profesorji pa vodijo strogo evidenco nad prisotnostjo slušateljev pri predavanjih ter celo pri nekaterih urah eventualne zamudnike odslovijo. Do sedaj so vsi izgovori v zvezi z nerednim študijem leteli na račun filozofske fakultete in paralelnega študija. Toda sedanjih tretjih letnik nima paralelnega študija in študira po starem sistemu, vendar je tudi

ta letnih stodoletno pogojno vpisan. Vzrok so neljubeje študijske obveznosti na akademiji. Mnogi slušatelji, zlasti tisti, ki so pogojno vpisani, se ne morejo vpisati v naslednji semester na filozofski fakulteti in se lahko vpisejo je na AIU in še tu pogojno. Tako si podaljšujejo študijsko dobo, ker morajo imeti za B skupino potrjenih 6 semestrov tujeje jezika in še vse izpite opravljene. Da mora biti red pri študiju, vsi vemo. Vprašanje je le, ali je tak sistem paralelnega študija edina zvečična oblika reševanja Akademije za igralsko umetnost. In kje je treba sedaj iskati vzroke za tako porazen študijski uspeh in za tako velik odstotek pogojno vpisanih slušateljev? Ali v pomanjkanju skript, zaradi česar opravljane izpitol ni potekalo v redu? Ali v strogem srednješkolskem redu na šoli in obveznem obisku predavanj? Ali v slabem podajanju snovi? Ali v preopostih izostankih profesorjev? Ali v paralelnem študiju? Morda so temu krive obremenitve posameznikov? Ali pa je morda to rezultat lastne lenobe? Menimo, da ne smemo kriviti samo enega izmed naštetih vzrokov. Vsaka-

kor je vzrok več, od lastne lenobe, ki jo z odkritosrčnostjo lahko postavimo na prvo mesto, vsaj za vse one, ki nimajo izpolnjenih študijskih pogojev in niso vezani na paralelni študij, kar velja za višje letnike, pa do pomanjkanja skript, paralelnega študija, včasih zastarelih metod osnovnošolskega pouka. Poleg tega je še cela vrsta drugih faktorjev, ki resno opozarjajo, da bo treba na Akademiji za igralsko umetnost začeti resno reševati številne probleme, pretežno študijskega značaja od načelne reorganizacije študija do konkretnih predlogov za olajšanje dela, izdajanja novih skript itd. Pri vsem tem se lahko postavi v ospredje delo združenja, kajti združenje ZSJ bi moralo v najstrebnejši povezavi s profesorji reševati študijske in ostale probleme, seveda ne na način, ki bi omalovaževal prizadevnost ene ali druge strani. Prav tako pa tudi ne na način, kjer bi profesorji imeli superiorno vlogo in si ne bi dali nič dopovedati ali svetovati. Prav bi bilo, da bi v skupnih prizadevanjih profesorji in študentje pošteno upoštevali nasvete, hotenja in prizadevanja drugih ter se z njimi okoriščali, ne pa da se dogajajo razne nepravilnosti; na primer ta, da so profesorji sami sestavili načrt za reorganizacijo akademije in ga poslali na višje forume, ne da bi uradno seznanili organizacijo ZSJ o vsebini in namenu reorganizacije študija. Kasneje, po skupnem sestanku študijske komisije profesorjev in študentov, se je dogodilo celo to, da so bile v zapisniku nekatere izjave predstavnikov študijske komisije ZSJ napačno formulirane. Sestavljen je bil tudi nov predlog za reorganizacijo, o katerem vodstvo šole tudi ni obvestilo študentov, dokler ga sami niso zahtevali na vpogled. Šele nato se je pokazalo, da je predlog za reorganizacijo ponovno spremenjen in da so vneseni vsi predlogi pred-

stavnikov ZSJ, vendar je to formulirano kot predlog vodstva akademije. Med ostalimi se postavlja tudi vprašanje organa družbenega upravljanja in voljenega predstavnika ZSJ in njem. Če bomo iskali napake, jih bomo našli v delu profesorjev in študentov in ravno zato, ker leži krivda na obeh straneh, morata pristopiti k reševanju problemov skupno. Samo sodelovanje vodstva AIU ter proforskega zbora z organizacijo ZSJ na AIU lahko rodi uspešne rezultate, če pa je organizacija ZSJ na Akademiji za igralsko umetnost prešaba, da bi se lotila reševanja številnih problemov šolskega in organizacijskega značaja, potem se lahko obrne na študijsko komisijo pri UO ZSJ, ki bo kot največji študentski forum za reševanje študijske problematike skušala nuditi svojo pomoč. Če pa tudi to ne bo pomagalo, potem bo moral v vsi stvari malo aktivneje poseči člani ZK med študenti in profesorji ter ob pomoči osnovne organizacije ZK na AIU poiskati najbolj sprejemljivo rešitev.

Delovno vzdušje v študijski čitalnici

Koristna izmenjava izkušenj in misli

Nedavno je bila v Zagrebu medfakultetna konferenca predavateljev in študentskih predstavnikov stomatološke fakultete v Beogradu in stomatoloških oddelkov v Zagrebu, Ljubljani, Skopju in Sarajevu. Na konferenci so prišla do izraza splošna vprašanja stomatološkega študija in pomanjkanja zobnih terapevtov na terenu.

Študij stomatologije je na naših univerzah do neke mere skladen, vendar je prišlo ravno zaradi velikega po-

manjkanja stomatologov v zadnjem letu do velikih neenakosti. Ponekod so uvedli štiritletni, druge letni, vendar dvostopenjski študij, v Beogradu pa so še naprej obdržali neprekinjeni petletni študij.

Sodelovanje med tehnološkimi fakultetami

Od 25. do 27. marca je bila v Zagrebu medfakultetna konferenca predstavnikov tehniških fakultet iz Zagreba, Beograda, Ljubljane, Tuzle, Skopja in Novega Sada. Konferenci so prisostvovali tudi predstavniki fakultet za rudarstvo in geologijo.

Obpravljali so vrsto pomembnih študijskih vprašanj. Izvedena je bila dokaj natančna primerjava statutov in učnih programov, ki je pokazala potrebo po vskladitvi raz-

manjkanja stomatologov v zadnjem letu do velikih neenakosti. Ponekod so uvedli štiritletni, druge letni, vendar dvostopenjski študij, v Beogradu pa so še naprej obdržali neprekinjeni petletni študij.

prilagoditi novemu načinu študija.

Zanimanje za študij stomatologije bi bilo treba povečati z zvišanjem štipendij in sploh z izboljšanjem materialnih pogojev študentov. Nujna bi tudi bila revizija predpisov za specializacijo stomatoloških predmetov. Omogočiti bi bilo treba predvsem potrebno specializacijo iz splošne stomatologije, vzporedno s tem pa tudi ožja specializacija posameznih stomatoloških vej.

Mala panorama

BEograd

Petnajstletnica dela. Kulturno umetniško društvo beogradske univerze Branko Krstanović bo letos aprila in maja proslavilo 15-letnico dela. Na programu bo vrsta prireditev in koncertov. 10. aprila so na svečanem zasedanju uprave podelili nagrade in priznanja najbolj zaslužnim članom tega kvalitetnega amaterskega kolektiva.

Psihiatri imajo besedo. Pod tem naslovom ugotavlja list beogradskega študentov, da preko 30 odstotkov študentov boluje na najrazličnejših nevrozah in podobnih lažjih obolenjih.

Študentsko sodišče. Komisija za ideološko-politično delo pri UO ZSJ na beogradskega univerzi je ustanovila sodišče javnega mnenja. Osnovano je tudi tožilstvo, ki je že začelo z zbiranjem dokaznega materiala. Sodišče bo predstavljalo javno diskusijo, ki bo proučevala probleme prehrane in stanovanja beogradskega študentov, ki bo pokazala na prekrške in prestopke upravne osebja in študenta.

Posvetovalnica za kontracepcijo. Ze nekaj let je bilo na beogradskega univerzi aktualno vprašanje ustanovitve posvetovalnice za kontracepcijo. V začetku aprila sta že pričeli z delom dve posvetovalnici.

ZAGREB

Zgodovina študentskega gibanja. Založba Mladost je nedavno izdala delo Voje Rajčevića pod naslovom »Studenti pokret na Zagrebčkom sveučilištu 1918—1941«. Pripravil jo je UO ZSJ za 40. obletnico ZKJ in ZKMJ. V dobro dokumentirani knjigi je zajet tudi kos zgodovine slovenskih študentov, ki so delovali na zagrebški univerzi.

Gradnja številnih novih objektov. Do konca leta 1965 bo univerza v Zagrebu dobila tri nove, sodobno opremljene zgradbe za strojno-ladjedelniško, tehnološko in elektrotehniško fakulteto. To bo omogočilo študij 3500 novim študentom. Prihodnje leto bodo dokončali gradnjo patološkega zavoda. V letu 1963 so v načrtu obširne modernizacije. Predvidena je rekonstrukcija filozofske in nekaterih drugih fakultet. V Zagrebu stanuje v študentskih domovih okoli 3000 študentov. Do pričetka prihodnjega šolskega leta bo zgrajen nov dom za 960 študentov.

SKOPJE

Na skopski univerzi je vpisanih 8200 študentov. Predvidevajo, da bo v prihodnjem letu diplomiralo na leto okoli 1000 študentov.

Novi študentski dom. Prihodnje šolsko leto bo dovršena gradnja novega študentskega doma, ki bo imel tudi prostore za družabno in kulturno udejstvovanje in restavracijo.

SARAJEVO

Skupna publikacija študentov prava. 1. marca je v Sarajevu izšla prva številka »Studentskega žurnalca«, novi list študentov prava Jugoslavije. Izhajal bo nekajkrat letno, prihodnja številka pa bo izšla konec tega leta.

V sklopu univerze je bil ustanovljen ekonomski inštitut. Direktor inštituta je dr. Hasan Hadžiomerovič.

SPLIT

Pomoč izrednim študentom. VPS iz Splita je osnovala centre za izredni študij v Zadrui, Dubrovniku in Splitu. Zanimanje za te centre je zelo veliko predvsem med učitelji, pa tudi prvi rezultati izpitol so vzpodbudni. V centru je mogoče položiti vse izpite, razen diplomskega, ki se ga polaga na sedežu VPS v Splitu.

Tunizjski delegati po sprehodu po ljubljanskih ulicah

Skupščina koristnikov Akademanskega kolegija

V nedeljo, 3. aprila, je bila v Akademskem kolegiju skupščina koristnikov doma. Na skupščini so pregledali delo Študentskega sveta in uprave v zadnjih petih mesecih, v živahni diskusiji pa so se pogovorili tudi o nekaterih drugih vprašanjih.

Poročili predsednika Študentskega sveta in upravnika doma sta bili kratki, vendar dovolj izčrpni. Jeseni so kolegijaški skoraj do kraja uredili dvorišče, kjer imajo sedaj igrišče za odbojko, kegljišče, zasilno strelišče ter koteček za počitek. Za urejanje dvorišča so študentje prispevali mnogo delovnih ur.

Študentski svet je v tem času tudi navezal tesne stike z bežigradsko mladinsko organizacijo, tako da lahko rečemo, da so se kolegijaški aktivno vključili v življenje in delo.

O razvoju kmetijstva

V drugi polovici marca je tudi na agronomskem oddelku FAGV zaživela svobodna katedra. Prvo predavanje v okviru katedre je otvoril dekan fakultete, ki je v uvodnih besedah poudaril pomen te ustanove, še posebno za študente agronomije. Predaval je ing. Mastnak o O razvoju kmetijstva pri nase.

lo te komune. Na bežigradski šoli so študentje organizirali deset različnih predavanj, enajst pa jih imajo še pripravljenih.

Najbolj množična dejavnost je vsekakor šport, lepe uspehe pa je dosegel tudi foto-krožek. Letos ni bilo posebnega ideološko-političnega programa, ker se je to delo odvijalo predvsem na fakultetah, sedaj pa mnogo študentov obiskuje Center za marksistično vzgojo.

Upravnik AK je nato podal kratek oris finančnega poslovanja. Konec lanskega leta so nabavili pogrado, tako da je kolegij lahko sprejel 31 novih stanovančev. Nabavo pogradov je finansiral Kuratorij študentskih domov in menz, precejšen delež pa je prispeval tudi dom. Govorili so tudi o preurejenju menzi, katere kapacitete se je z uvedbo samopostrežbe in nabavo nekaterih novih kuhinjskih pripomočkov povečala na

750 abonentov; pri tem sta se tudi kvaliteta in pestrost hrane precej zboljšala. Upravnik je poudaril, da veliko sredstev, s katerimi krijejo izgubo, dobio z oddajanjem sob v počitnicah prehodnim inozemskim gostom.

Pomladna hrlka v Tivoliju

O modernizmu v gledališču

Klub slavistov je konec marca organiziral v okviru svobodnih kateder predavanje o modernizmu v gledališču. Predaval je dramski režiser France Jarnik. Za predavanje je bilo med slavisti sorazmerno veliko zanimanja, saj se je predavanja v Marksističnem centru udeležilo blizu trideset slušateljev. Predavatelj se je vabilu zelo rad odzval. Podal je pregledno sliko sodobnega slovenskega gledališča. To je bilo prvo predavanje iz ciklusa predavanj o modernizmu v izraznih umetnostih, ki jih namerava organizirati klub v tem semestru.

SVobodna katedra na medicini

V četrtek, 31. marca je bilo uvodno predavanje svobodne katedre. Otvoril ga je profesor dr. Neubauer. Predaval je predsednik sveta za zdravstvo Niko Silih o temi »Medicina in družba«. Izredno uspešno predavanje se je udeležilo veliko študentov profesorjev in asistentov, medtem ko je bil odziv s strani študentov občutno slabši. Mislimo, da bi ravno študentje, ki so jim predavanja namenjena, morali pokazati vsaj v bodoče precej večjo mero zanimanja.

Po predavanju se je razvila živahna in plodna diskusija, v katero je posebno točno posegel profesor dr. Kanoni.

139 m² prostora!

(Nadaljevanje z 2. strani) preške, rentgenski kabinet, posvetovalnico za psihobiogeno in poklicno posvetovalnico, zobozdravstveni oddelek, biometrijsko — statistični oddelek in apravo. Razen tega je v specializirano službo, ki se je poslužuje letno skoraj 10.000 študentov. S posameznimi, najbolj iskanimi specialisti bi lahko uredili aranžmaje, da bi uro, dve ali tri tedensko ordinirali za študente. Koliko čakanja bo lahko s tem odpadlo!

Najpomembnejše, kar prinaša s seboj izgradnja novih prostorov, pa je reatna možnost, posveti se preventivnemu delu med študenti. Vsak študent naj bo ob vstopu na univerzo in pred zaključkom študija zdravstveno pregledan, med študijem pa naj se budno spremlja njegova zdravstvena kondicija.

Ali želimo študentje preveč? Smatramo, da ne! Zdravstvena in socialno zdravstvena vprašanja študentov imajo vsekakor določeno specifično obsežje. Gre za določeno starostno obdobje z ozirom na telesno, umstveno in seksualno dozorevanje. z ozirom na

Novi zdravstveni center je študentu prav tako važen, kot so stanovanja, učilnice, menze ter ostali prostori! Če bi se pod tem geslom z nami združili vsi, ki nam lahko pomagajo, potem študentje nanj ne bi več dolgo čakali!

D. Marko

tribuna

6. DECEMBRA 1961 JE IZŠLA PRVA ŠTEVILKA NAŠEGA GLASILA KOT NASLEDNIK »STUDENTSKEGA LISTA« TA JE IZHJAL OD 20. MARCA 1969. UREJALI SO GA: FRANC AMBROŽIČ, DARO BRATOS, RUDI MAHFOVA, MILOŠ KOBE, MILAN STARIN IN MILOŠ MIKELN, KI JE TUDI UREDNIK PRVEGA LETNIKA »TRIBUNE«. PRVI LETNIK OBSEGA 9 ŠTEVILOV — ZADNJO UREDIL STANE SAKSIDA — KI IZHAJA ŠTIRINAJSTEDNEVNO. NASLEDNJI LETNIK UREJUJE BORIS MIKOŠ. MA 4 ŠTEVILKE. LETA 1963 PREVZEMA Z 10. ŠTEVILKO PRIMOŽ KOZAK. IZIDE 18 ŠTEVILOV. OD ČETRTEGA LETNIKA DALJE IZHAJA ČASOPIS V 20. ŠTEVILKAB NA LETO BOGDAN PLEŠA UREJUJE LIST OD 17. ŠTEVILKE IV. LETNIKA DO 16. ŠTEVILKE V. LETNIKA. KO GA ZAMENJA JANKO POPIVIČ IN UREJUJE LIST DO 8. ŠTEVILKE IX. LETNIKA. DUŠAN VOGLAR JE UREDNIK DO 3. ŠTEVILKE X I. UREDNIK.